

LA CAMPANA DE GRACIA.

LA QUARESMA POLITICA.

LA RESURRECCIO.

EL SUFRAGIO UNIVERSAL.

GUIA DEL ELECTOR,
que contiene

la ley electoral, la division de distritos y las instrucciones del Directorio del partido republicano federal.

Un tomo en 8.º, 4 reales en Barcelona.

Esta obra es utilísima, y recomendamos su adquisición á los Comités y á cuantos tengan que intervenir en elecciones, por su utilidad.

Los de fuera que deseen comprarla pueden pedirla á I. Lopez, editor. Rambla del Centro, 20, Barcelona incluyendo 4 y medio reales en sellos franqueo y se les remitirá á vuelta correo franco el porte.

CIRCULAR

que lo senyor don Rafel del Riego acaba de dirigir á tots los músichs majors dels regiments del exercit espanyol.

Senyor músich major: No fa gaire temps, uns dos anys si fa ó no fa, que vaig experimentar una alegría inmensa al sentir desde aquí dalt los ecos del meu himne, que desde l' any 56 no habia pogut sentir mes. Espanya, deya jo plé de satisfacció, deu sens dubte haberse desfet dels moderats y un altre sol deu brillar en aquella desgraciada terra, quan ja no se senten marxas reals y altras tonadas no menys pesadas, y quan ja tothom se recorda del meu himne.

¡Quántas ilusiones me vareig fer!... Ja 'm veyo jo al meu país abolint lo patíbol, á fi de que á cap mes lliberal li passés lo que á mi; ja 'm veyo jo á la monarquía de nassos per terra y á la República imperant y gobernant per tot arreu. Los espanyols per mí ja eran lliures, los drets democrátichs ja estaban en son vigor, la hisenda estaba en vias d' arreglo, alló dels presupuestívoros y demás famolenchs s' habia acabat del tot y sols la felicitat se trobaba per totas bandadas... Pero... ¡ay! Prou deya bé Espronceda:

*Hojas del árbol caidas
juguetes del viento son,
las ilusiones perdidas
son hojas ¡ay! desprendidas
del árbol del corazon...*

Al cap d' uns quants mesos d' estar jo plé de satisfacció y regosijantme de que en lo meu país se toques sempre l' himne meu, ab la persuassió de que aixó volia dir que la llibertat era un fet en Espanya, já 'm varen arribar veus per uns que varen venir de Cádiz y Málaga, y mes tart de Jerez, de que los soldats sols tocaban l' himne del pobre Riego, per enganyar al poble y donarli garzas per perdius.

Al principi no he vaig voler creurer, porque ¡as perssonas que m' ho deyan no eran per mí prou formals, pero quan mes endevant m' ho varen venir á dir en Guillem y en Carvajal, ja no vaig poder dubtarne.

Sé que lo meu deber era allavoras haber fet lo que are faig, sobre tot quan en Gaminde 's propassaba fins al estrem de proclamar l' estat de siti, fentme aguantar la capa; pero la esperansa de que tal vegada algun dia los progresistas s' adonarian de que van equivocats y de que allavoras s' esmenarian, ha sigut la causa de que esperes fins are.

Avuy ho dich clar: ja no puch aguantar mes. Al só del himne de Riego va entrar en

Caballero de Rodas á Cádiz y á Málaga; al só del himne de Riego se va vencer la insurrecció contra las quintas de Jerez; al só del himne de Riego se varen afusellar als infelissos de Montalegre; al só del himne de Riego se va vencer als federals l' any 68, se varen destituir ajuntaments, desarmar milicias, se varen proclamar estats de siti com en Barcelona, y se cometieren assassinats tant infames com los d' en Guillem y Carvajal, qu' abuy me fan companyia; al só del himne de Riego se han organitzat companyias que en altras parts se 'n diuran d' assessins y que aquí se 'n diuen de la *Porra*; al só del himne de Riego ha mort l' Azcárraga; al só del himne de Riego s' ha fundat una dinastía estrangera; al só del himne de Riego s' han fet presons y embarcadas; al só del himne de Riego anaban á robar las urnas electorals en Vich, y al só del himne de Riego, per últim y per acabar, s' han fet totas quantas tropelias y barbaritats se poden cométrer en un país de salvatjes.

No puch consentir, donchs, que aixís se segueixi profanant lo meu himne. Si aixó seguís, lo mateix fora sentir l' himne del pobre Riego que fugir cap á una banda ahont s' hi toqués la marxa real.

D' aquí en endevant, donchs, senyor músich major, se abstinirá de tocar lo meu himne, puig no crech del cas que no 'm deixin en pau ni després de mort. Me sembla que prou cástich me va donar Fernando séptim y no veig perque are vosaltres ab las vostras bandadas y xarangas m' hagueu de venir á regirar las tripas.

Creient que acatareu aquesta ordre meva y que respectareu la meva voluntat, suposo que no 'm posaréu en lo cas d' haberos d' aplicar la munta que 'us aplicaria si infringissiu lo que 'us acabo de manar, que no fora altra que los drets que 'us exigiria com á propietari del himne que porta 'l meu nom. Ja deuen saber que los *drets* de propietat que jo imposito per tocar lo meu himne no son altres *drets* que los *drets democrátichs* ab la forma de govern lógica y legítima, la República Federal.

Salut y bombo.

RAFEL DEL RIEGO.

Cel 17 de Mars de 1871.

BATALLADAS.

Diferents progresistas, per si 'l senyor Ferrer y Vidal accepta, en contra de lo que va prométrer avans de las elecciones, pensan donarli 'l títol de diputat *militar*. Tenen també intenció de regalarli un *ros* quan vagi á las Corts y ferli al mateix temps lo present de una espasa per que pugui discutir ab major forsa y energia.

No contents d' aixó, tenen també intenció de destacarli un parell de parells de cipayos per que l' hi donguin escolta, guardia d' honor, etc., etc.

¡Y es clar! ja 'ls ho vaig dir jo que guanyariam. ¡No 'n calia d' altra! Si arribem á perdre, trech 'l batall de la *Campana de Gracia* y may mes aixordo á n' en Gaminde.

¡Aquet golf! ¡Aquet golf de Lió! Sempre que hi ha elecciones, veureu que s' enfurisma y no deixa passar barcos de guerra que portin reinas á bordo.

Lo comité monarquich ha dimitit. Vostés di-

rán: ¡ay ay! ¿Vol dir que hi habia comité monarquich á Barcelona? Ja es estrany, pero n' hi habia. Quan no hi ha convents apareix ridícul que hi hagi frares y monjas, del mateix modo que ho es que hi hagi comité monarquich en una terra ahont no hi ha partidaris de la monarquía. Pero senthi ó no senthi, lo cert es que ha dimitit dient que cedeix lo seu lloch á un altre mes afortunat. Si deu voler dir lo comité republicá! ...

Resultat de las elecciones per Barcelona:

Don Tomás Fábregas, santón progressista que tots los progressistas volian que sortís.....PERDUT.-

Don Joseph Ferrer y Vidal, moderat y que tant se 'ls ne donaba als purs que sortís com que no sortís.....GUANYAT.

De 5 districtres electorals que hi ha en Barcelona, los federals n' hem guanyat 4 y los cipayos y altres especies n' han guanyat 1.

¿Encara dirán que á Barcelona no hi ha monarquichs?

Los cipayos varen treballar d' alló mes per guanyar las elecciones del 3.º districtre.

No se sab las vegadas que varen votar, pero si se sab que un dia varen probar de fer la *por*.

En lo carrer mes alt de San Pere estigué á punt de ser assassinat un amich nostre per uns que anavan vestits de personas, pero que feyan cara de cipayos. Afortunadament no mes varen assassinar una capa que aquell portaba.

Montpensier va arribar. Y alguns corredors varen cridar: ¡viva 'l futur rey d' Espanya!

Aixó pe 'ls progressistas deu ser un crit tant subversiu com cridar: ¡viva la República Federal!

Y quan algun republicá federal crida: ¡viva la República Federal! es pres immediatament.

Y quan los corredors varen cridar: ¡viva 'l futur rey d' Espanya! cap dels del govern va dir res. ¿Deixam cridar, donchs ¡viva la igualtat! A veurer si 'm dirán, res per haber donat aquet crit.

Molts dels del progrés s' estranyan de que en una ciutat ahont tant malament se va rebre al senyor Ruiz Zorrilla, s' hagi are rebut sense xiularlo al senyor duch de Montpensier.

¿Creuen los progressistas que á un home víctima de la seva dominació, no se li deu respecte?

Som tal vegada los enemichs mes eterns del duch de Montpensier. Mes com *lo cortés no quita á lo valiente* la passió no 'ns porta al trist estrem de no respectar la desgracia. Lo poble aquesta vegada ha obrat com nosaltres, y ha obrat be.

Sempre he dit que 'l partit progressista está destinat á que constantment 'l tret li surti per la culata, á anar per llana y surtir trasquilat y á que la criada se li torni *respondona*. Ell s' habia manegat la distribució de districtres de tal manera que ja 's veyo guanyats tres dels cinch districtres de la nostra ciutat. De tres no n' ha guanyat cap, perque quatre 'ls hem guanyat nosaltres y l' altre l' han guanyat los moderats.

¿SI 'N SERÁ? ¿SI NO 'N SERÁ?

BALADA.

De la terra catalana
á Madrid novas ne van,
d' eleccions ne son las novas
y per aixó l' ansia es gran.
¡Ay en Victor Balaguer
si haurá sortit diputat!
¡Ay en Victor Balaguer
si 'n serà... si no 'n serà!..

Ell n' es fill de Catalunya
y es monarquich federal,
dos cops ha tingut empleos
y aixó ab menos de dos anys.
¡Ay en Victor Balaguer,
si haurá sortit diputat!
¡Ay en Victor Balaguer,
si 'n serà, si no 'n serà.

De los cent noranta un
ell ne va ser un dels tants,
si ell estima á Catalunya
tambe estima als italians.
¡Ay, en Victor Balaguer,
si haurá sortit diputat!
¡Ay en Victor Balaguer,
si 'n serà, si no 'n serà!..

Ell vol anar per Tarrassa,
mes allá no 'l volen pas,
donchs femlo aná á Vilanova,
alli es segur.... ¡aceptat!
Mes ¡ay Victor Balaguer...!
¡si haurá sortit diputat!
¡Ay, en Victor Balaguer,
si 'n serà, si no 'n serà!..

¡Ay! A Tarrassa hem perdut...
Vilanova.... ¡no se sab!
Mes, ¡aquella carretera
qu' ara acabo d' anunciar?...
¡Ay en Victor Balaguer,
si haurá sortit diputat!..
¡Ay, en Victor Balaguer,
si 'n serà, si no 'n serà!

¡Oh senyora! ¡Feu que surti!
¡Oh verge de Monserrat!
¡Feu, amichs de Vilanova,
que corri la bruixa en gran!..
¡Ay en Victor Balaguer,
si haurá sortit diputat!..
Ay, en Victor Balaguer,
si 'n serà, si no 'n serà!..

BATALLADAS.

Diuhem que hi haurá de 150 á 160 diputats
d' oposició.
¿No mes? ¡Encará diuhem que 'l govern no
es popular!..

Are si que 'm sembla que si 'l Aparici fos
diputat tornaria á dir: *¡Esto se vá!*...

En vista del resultat de las eleccions en al-
guns districtes en que ha corregut la bruixa,
sembla que 'n Sagasta está decidit á fer go-
bernadors de província á n' en Canonge, á Mr.
Hermann, á Bosco y altres no menos distin-
gits prestidigitadors.

Are que no s' adormin sobre 'ls llaurers.
Hem guanyat las eleccions de diputats á Corts,
pero tambe hem de guanyar las de diputats
provincials. En aquestas los sorges no votan,
ab aixó ¡á las urnas! que si tots hi anem, guan-
yarem tots los districtes.

Al pas que anem, lo qu' es á Catalunya un
progressista vindrá á ser una ley de animal
raro y encara faran pagar cuartos de deixar-lo
veurer.

A Barcelona, de cinch districtes, n' hi ha
hagut quatre pe 'l federals y un pe 'ls mode-
rats.

A San Feliu, Tarrassa, Vilafranca, Manre-
sa, Mataró y Arenys hem guanyat los federals.

A Vich, Berga y Castelltersol han guanyat
'ls carlins.

Los districtes de Vilanova y Granollers se-
gons veus han quedat per nosaltres, si be sem-
bla que 'ls deixebles d' en Canonja treballan
ó han treballat fi.

A Tarragona, á pesar del célebre senyor
Martinez y de las presons dels nostres amichs
Bes y Kies se 'n han endut tots los districtes
los republicans y carlins.

Lo mateix 'ls dich de Girona.

Y quasi 'ls diria lo mateix de Lleida.

Vaja, está vist que de Catalunya no se 'n
pot sortir. Aviat hauran de dir, senyors del
progrés, com aquell general moderat: *A Cata-
luña, metralla.*

Mentrestant, aquí ja cantem alló de
República ó morir.

—¿Qué 's necesita per ser diputat ministe-
rial?

—Ferse amich dels *cipayos*.

Decididament Catalunya está destinada á
presenciar las grans heroicitats. En menys de
un any La Bisbal ha presenciat los fets he-
roichs del general *Pajares*, y Barcelona la ba-
talla de las Caputxinas, lo siti de Gracia, la
batalla del campaná de San Francesch dada
pels *cipayos*, y are, l' altre dia, ab motiu de las
eleccions, la descomunal acció del carrer mes
alt de Sant Pere en que va ser morta una
capa.

En vista de que la colla de porristas que
varen recorrer los col-legis electorals durant
las eleccions, sols varen lograr fer triunfar en
un districte la candidatura que defensaban,
tractan de demanar que per las novas elec-
cions se concedeixin tres ó quatre dias de lli-
bertat als presidaris que estiguin sufrint con-
demna per haber fet alguna mort, á fi de que
puguin tenir una bona ajuda.

Quan una criatura plora, la mama per ferla
callar li diu:

—¡Mira que ve 'l papo!

Are li podrá dir, per ferli mes por en-
cara:

—¡Mira que ve un *cipayo*!

¡Quina gent per fer por á las criaturas!...

—Me sabria dir quin hora es?

—Hora de guanyá eleccions, vegi si ha
anat á votar, ó si te la cédula electoral, y si no
la té vagi á reclamarla, com mes abiat mi-
llor.

¡DESPERTA FERRO!

(HIMNE FEDERAL.) (1)

No vol sé esclava la patria,
y ens crida ja ab veu guerrera:
¡alsau, alsau la bandera
al crit sant de llibertat!
Alsat poble, no t' deturis,
no mes cadenas ni agravis,
feste digne de tos avis,
que tens sanch d' almugavar.
¡Desperta ferro!
¡Firam, firam!

Lo jou de la tiranía
sens honra 't deixá ni gloria,
feste digne de la historia,
no mes reys, no mes tirans;
iguals germans homes llibres
son los fills de aquesta terra,
es justa, es santa la guerra
de un poble per no se esclau.
¡Desperta ferro!
¡Firam, firam!

Aixeca ja los cants bélichs
en los pobles y cabanyas
y ressoni en las montanyas
com la veu del huracá.
No duptes de la victoria,
matarás la tiranía
si t' serveix sempre de guia
la bandera federal.
¡Desperta ferro!
¡Firam, firam!

Apóstol de aquesta idea
sias y l' mon vivifica
qu' esta es la herencia mes rica
que tos fills poden trobar.
Y acabada la campanya,
vensuda la tiranía,
lo sol serà del nou dia
lo valor dels catalans.
¡Desperta ferro!
¡Firam, firam!

BATALLADAS.

¡Veusen aquí un altra!

Ara diuhem que volen declarar nul las ac-
tas dels capellans porque se 'ls considerará
com á empleats.

¡Vaya uns empleats que no cobran!

—Sembla que han sortit mes monarquichs...

—¿Y que?

—Y que han sortit menos federals que mo-
narquichs.

—Si senyor: ¿y que? ¿No sab lo que li pas-
sa al home que te mes anys?

—¿Que li passa?

—Li suchsueix qu' esta mes á la vora de la
mort que no pas lo que 'n té menos. Vostes
los progressistas, sent mes, me fan l' efecte de
la monarquia que se 'n va, y los federals sent
menos, me fan l' efecte de la República que ve.

Diuhem que don Victor deu en gran part lo
seu triunfo á san Boy. Sempre es bo tenir
creencias religiosas.

Lo president del consell de ministres es *mi-
litar*.

(1) La música d' aquest himne obra en poder del Director
de aquet periodich lo cual la facilitarà á aquellas personas
que la vulguin coneixer.

Espanya está plena de ajuntaments *militars*.

A Barcelona acaba de ser elegit un diputa *militar*.

Ab lo que veig, 'm sembla que abiat vindrá 'l cas de que tothom haurá d' anar ab calsas varmellas y levita blava.

De segur que á cap de vostes, al proclamar se los drets democrátics, se li va ocorrer que entre aquestos drets hi hagues lo sufragi *militar*.

Donchs hi es y sino preguntin ho á n' en Sagasta.

Ja sabem que 'l rey té un fill que fins saluda.

¡Ja! Donchs ja estem be; si 'l rey té un fill que saluda, ja podem dar per segura la felicitat d' Espanya.

Ben contats los diputats de la oposició, jo ja 'n trobo 169.

Aixó es que la oposició ha fet trampa. A mi no me las clavan. ¡Quin un jo!

La *Iberia*, diari del govern, troba que hi ha poca oposició.

Es clar: mes n' hi podia haber.

Jo coneix un borni que quan li parlo del greu que li deu saber serho, sempre 'm respon: pitjor si fos cego.

Vaja, lo qu' es aquestas Corts, 'm sembla qu' hauran d' anar ab crossas, ó sino ni 'n Caballero de Rodas las arrenca.

Ja 'ls ho dich jo que 'la monarquia no val res.

Afigurintse que si aquestas Corts no *flan* poden ser disoltas pe 'l rey y que aixó ho pot fer tres vegadas.

Ara be: no es una bona porra que un home sol pugui desfer ab un sol acte de la seva voluntat, la obra de tot un pais?

Si hi hagues república, es clar: res d' aixó suchsehiria.

—La monarquia no val res.

—¿Qui li ha dit?

—Voste dirá si sap lo que val.

—¿Com que no val res? ¿Y 'ls 83,000 y pico de rals diaris que paga 'l poble?

—Be, la monarquia 'ls *costa*, pero no 'ls val.

Hi ha motius per creurer que la Diputació provincial será en sa inmensa majoria, *republicana*.

¡Alsa, Gaminde, esmola l' eyna!

—¿Que vol que li diga? Trobo que ab aquesta oposició que ha sortit 'l govern no podrá pas governar.

—¡Oh! Ja veurá: lo qu' es góbernar, no podrá ni ab aquesta oposició ni ab cap. Per góbernar se necessita fer tot lo contrari de lo qu' fa aquesta gentota.

Un altra vegada que hi hagi eleccions, lo go-

bern ja sab com ho ha de fer per guanyar. Tres mesos avans de que se celebrin, fará una quinta extraordinaria obligant á pendrer las armas á la mitat mes un dels electors y d' aquesta manera, un cop estiguin baix las órdenes dels generals y comandants no podran votar contra del amo.

Lo duch de Montpensier ha sortit ja cap á Mallorca.

Una persona ens ha assegurat que lo dia que va marxar, va manar á un de sos criats que tirés moneda al poble donant lloch, d' aquesta manera, á una escena sumament degradant é indigne d' un pais ilustrat.

Ab aqueixos *rasgos* de *generalitat*, los probá 'l senyor duch que si ell fos lo que desitja ser, si fos rey d' Espanya, procuraria imitar als emperadors de Roma, que 's divertian y regositjaban á costa del poble regalantli, despres las sobras.

Si may haguesem sigut partidaris del duch de Montpensier, aquesta escena que estem censurant hauria bastat per que haguessem deixat de ser Montpensierista.

Com no volem qu' Espanya sigui un poble corromput per aixó odiem tot alló que te aspecte ó semblansas d' corrupció.

Durant las pocas horas que lo duch de Montpensier va estar en Barcelona, varem observar que á la porta de la fonda hi havia dos carretons carregats de taronjas. Com aquesta es una broma de bon genero y que va fer riure á tothom que s' en va adonar, no creyem que fos inventada pe 'ls progressistas.

¿Aquestos no han allargat may tant,

SECCIÓ DE ATROPELLS.

En proba de que en lo nostre pais hi ha molts progressistas que millor estarian en Guinea, us recomano que llegiu los següents escandols y atropells que s' han comes ab l' escusa de las eleccions:

A Madrid, la companyia de la *porra* ha seguit fent sas pilladas turbant l' ordre public, causant disgustos, tirant per terra las urnas, etc., etc. Las autoritats com es de suposar, varen fé 'ls ulls grossos.

A Madrid mateix, un tal senyor Taverner se va veurer acomés per aquella mateixa partida y li va anar ben prim per que no l' assessinesin.

A la provincia de Tarragona, varen ser presos los nostres amichs Bes Hediger, Kies y altres. esclar: l' onse no destorbarás.

A sos foren assassinats y cremats dos republicans. ¡Miserables!...

A Vich, al só del himne de Riego, foren robadas las urnas. La *Independencia* diu que entre 'ls perturbadors ni havia *cipayos* vestits de persona.

Are mateix aquesta gent farán com Deu, que per tot se troba.

Lo célebre Roger de Massanet, ab los seus *cipayos* ha fet tambe grans proesas en la campanya electoral que acaba de transcórrer, en la provincia de Girona.

A Cadaqués va haberhi barrallas de las quals resultaren ferits y fins creyem que algun mort.

En Alcoy lo consecuent republicá ciudada Ridaura fou mort de una trabucada.

A Soria va haberhi disputas á consecuencia de las quals resultaren quatre ferits: un civil, dos sorges y un voluntari de la llibertat.

A Labastida varen esqueixar la candidatura á un elector, maltractar al notari que va anar á protestar contra l' atropell, y afusellar al poble que volgué pendrer la defensa del un y del altre.

A Priego també foren atropelladas diferentas personas, algunas d' ellas de edat ja avanzada.

A Burgos han sigut presos set capellans. Ja 'm sembla que sentho als progressistas: ¡es un gust aixó de poder agafar capellans!

A Puerto de Santa Maria hi han hagut tres morts. Aquets votarán de menos.

A Sevilla va ser pres un carlí.

A Prado del Rey hi varen haber tres morts y diferents ferits.

A Barcelona lo segon dia de eleccions la partida de la porra va ferir á un republicá, y va probar d' assassinar un altre republicá, si be en lloch de ell sols va lograr assassinar la capa que portaba.

Molts altres escandols podria consignar que encara farian abaixar mes lo cap als que 'ns governan.

Despres de tot aixó, sols nos falta dir una vegada mes:

¡Viva Espanya ab honra!

ANUNCIS.

El Tiburon de 1871.

ALMANAQUE HUMORÍSTICO,

plagado de chispcantes caricaturas políticas debidas al lapiz

del reputado pintor

JOSÉ LUIS PELLICER,

y escrito

con mucha intencion por españoles de nota.

Forma 16 páginas de gran fóleo con mas de 50 láminas, y vale

¡UN REAL SOLAMENTE!

Posen en coneixemen de nostres lectors y corresponsals que tenim disponibles las següents obras que estaban agotadas.

¡COSAS DEL ONCLE! obra en un acte. 1 rl.
¡JOUS DEL DIA! id. en dos id. 1 »

Igualment posen en coneixement que he 'm posat á la venta la aplaudida obra de l' aplaudit autor de *Cinch minuts fora del mont*, titulada:

LO DIARI HO PORTA

pessa ab un acte original de D. Eduart Aules: preu 2 rals.

Los de fora que la vulguin se 'ls remetrá enviant cinch sellos de mitx ral.

Imp. de la V. H. de Gaspar.—Ataulfo, 14.

I. Lopez Editor.